

Lad fleksjobbene være

Det er jo en god og anstændig løsning for alle parter at vi, som desværre ikke kan arbejde på fuld tid pga. kronisk sygdom, har mulighed for at yde efter evne, således vi får et nogenlunde almindeligt liv.

De faste udgifter er mindst de samme som før jeg blev kronisk syg – ja faktisk er der blevet mange flere udgifter pga. stort medicinforbrug og efter flere år i sygepengesystemet, er jeg utrolig glad for, at jeg kan bestride et fleksjob som folkeskolelærer på vores lokale skole 16 timer om ugen. Det har virkelig hjulpet på min livskvalitet, at der er brug for mig igen og efter årevis på lave sygedagpengesatser, er der endelig blevet ro på økonomien, selvom jeg bestemt ikke er højt lønnet, men får en almindelig lærerløn på 26.000 kr. om måneden. Jeg kan igen være en far for mine børn og mand for min kone, men skal jeg igen degraderes til også økonomisk, at føle mig syg og svag, så er livet snart ikke værd at leve.

Er det ikke slemt nok at vi døjer med en kronisk sygdom døgnet rundt og derfor har nedsat erhvervsevne - skal vi også ydmyges. Arbejdet slider hårdt på en i forvejen sygdomsramt ødelagt krop, og den største motivation har været at kunne opretholde en normal økonomi, så man kan have et almindeligt familieliv.

Skal jeg nu have mindre for at arbejde og på trods af forskellige arbejdsprøvninger, der har fastsat min arbejdsevne, tvinges til at ødelægge mig selv fysisk og psykisk, ved at arbejde flere timer for at opretholde en anstændig løn, som kan få et almindeligt familieliv til at fungere. Det er jo det I tvinger os fleksjobbere til, hvis vi skal have dagpenge for de timer vi desværre ikke kan arbejde. Vi ville jo allerhelst, hvis vi kunne arbejde på fuld tid og på almindelige vilkår, men det kan vi jo ikke pga. nedsættelse af erhvervsevnen som følge af sygdom.

Det tvinger os fleksjobbere til at overveje, om det overhovedet er sliddet værd med et fleksjob, som jo svarer til et normalt job for andre, der er så heldige ikke at være ramt af sygdom. Skal vi virkelig ofre den sidste rest af førligheden som prisen for at arbejde.

Hvordan kan vi som samfund tillade os at smide uddannelse og erfaring på gulvet, fordi folk har fået en arbejdsskade eller et nedslidt helbred?

Det er en meget trist dag for Danmark. Hvis dette gennemføres har jeg stemt socialdemokratisk for sidste gang. Jeg troede vi fik bedre tider med denne regering, men I skuffer voldsomt. Gå da efter de få procent, der misbruger ordningen og hæver store lønninger og lad os med almindelig løn udføre en god gerning for samfundet, i det omfang vi kan – vi vil nemlig rigtig gerne.

Føj for pokker, at I vil træde på os der ligger ned i forvejen.